RETROSPECTIVĂ ȘI PERSPECTIVĂ

Perioada din urmă a fost marcată, la nivelul diferitelor verigi ale mișcării noastre sportive de o acțiune care merită toată atenția : **analiza activității desfășurate în 1972 și prospectarea realistă, responsabilă, a posibilităților ce există pentru îmbunătățirea muncii pe anul în curs.**

Presa de specialitate a publicat și continuă să publice ample relatări de la plenarele consiliilor județene ale cluburilor sportive, de la consfătuirile antrenorilor, profesorilor de educație fizică și ale altor cadre tehnice din marea arie a sportului românesc.

A reieșit, de bună seamă, faptul că mișcarea noastră de educație fizică și sport cunoaște un ritm de dezvoltare viu și dinamic, înregistrînd — în 1972 — o serie de progrese notabile, a valorificat unele experiențe pozitive și dispune de acumulări capabile s-o impulsioneze mai sus și mai departe.

★

Dar, desigur, reuniunile ce au avut loc, și altele care se află pe agendă, nu și-au propus și nu-și propun un concert de elogii la adresa propriei activități ci au drept scop principal **dezbaterea neajunsurilor și a rămînerilor în urmă care mai persistă** (și nu într-un loc, două !...), **investigarea cauzelor celor mai eficiente pentru grabnica lor înlăturare.**

Colaționînd fondul dezbaterilor, așezînd alături, pe masă, textele luărilor de cuvînt sau ale concluziilor, reiese că o serie întreagă de lipsuri semnalate cu aceste prilejuri apar cu o regretabilă regularitate și frecvență în foarte multe locuri.

★

În obținerea unor rezultate sub posibilități privind atragerea maselor spre practicarea exercițiilor fizice, a activităților de mișcare și de agrement, se încriminează, în continuare, absența unei preocupări constante față de această problemă (care constituie o îndatorire de bază a organelor și organizațiilor noastre). Și chiar dacă cifrie numărul cetățenilor care au participat la felurite activități ar fi — potrivit rapoartelor — în creștere, în schimb continuitatea acestei activități se află mai departe în suferință. Pretutindeni — aproape fără excepție — s-a arătat că activitățile sportive ale maselor nu au reușit să depășească un stadiu sporadic, ceea ce le diminuează în mod considerabil eficiența.

Analizele efectuate au semnalat, pe teritoriile mai multor județe (Argeș, Galați, Harghita, Suceava, Vîlcea ș.a.), existența unor prețioase inițiative privind lărgirea caracterului activităților de masă, prin organizarea sistematică, cu o regularitate aproape calendaristică, a unor întreceri care încep să-și cîștige tradiție. Un schimb de experiență larg pe această temă ar fi, fără îndoială, de salutat.

★

Din unghiul de incidență al analizei nu a fost, bineînțeles, omisă activitatea de performanță care, în ciuda unor reale succese repurtate anul trecut, **nu se ridică — totuși — la nivelul exigenței actuale**, promovate cu atîta consecvență de partidul nostru în toate compartimentele vieții materiale și spirituale a patriei.

Eșecurile, rezultatele sub posibilități înregistrate într-o serie de competiții s-au datorat unor cauze multiple, de cele mai multe ori subiective. Plenarele marilor cluburi (unități specializate, care ar trebui să merite din plin și titulatura „de elită") au relevat, printre altele, **serioase deficiențe în procesul de selecție și de instruire a vîrfurilor noastre sportive, volumul scăzut de muncă depusă la pregătire, rămînerea în urmă — pe plan teoretic și practic — a unor antrenori și tehnicieni**, care lucrează cu metode vechi, unele depășite în contextul progresului vertiginos al metodicii din sportul mondial.

★

Una din probelemele asupra căreia s-a oprit cu precădere atenția a fost aceea legată de **necesitatea îmbunătățirii permanente a educației sportivilor, factor esențial în formarea lor multilaterală, ca performeri și cetățeni**. Munca politico-ideologică și cultural-educativă cu sportivii trebuie să cunoască o relansare viguroasă, atît ca formă cît și ca conținut !

★

Iată doar cîteva din problemele majore care confruntă în această perioadă mișcarea românească de educație fizică și sport, a căror rezolvare reprezintă o sarcină de prim ordin a organelor și organizațiilor noastre.

Valeriu CHIOSE

EDUCAREA FOTBALIȘTILOR NU ESTE NUMAI O ATRIBUȚIE A F. R. F., CI — ÎN PRIMUL RÎND — A ANTRENORILOR ȘI CONDUCĂTORILOR DE CLUBURI

Cu o săptămînă în urmă, mai precis marți, Biroul Federației Române de Fotbal s-a întrunit pentru a lua în discuție unele aspecte ale muncii educative cu jucătorii formațiilor din primul eșalon divizionar.

Baza acestor discuții a constituit-o starea disciplinară din fotbal, atitudinea jucătorilor față de cerințele performanței și față de obligațiile lor sportive și cetățenești. Acțiunea în sine se încadrează în contextul unor preocupări tot mai insistente, manifestate în ultimul timp de forul de specialitate în scopul asigurării unui cadru educativ optim, tinerilor fotbaliști, în spiritul normelor etice și morale care guvernează societatea noastră. Cu acest prilej s-au purtat discuții pe marginea unor fenomene negative care încă mai frînează efortul general de consolidare a climatului moral și de ridicare a nivelului valoric al fotbalului nostru.

În vizor au fost luați **jucători cu slabă răspundere față de cerințele pregătirii**, care nu țin seama de cerințele vieții sportive, risipind o mare parte din timpul lor în preocupări extrasportive — în detrimentul sănătății proprii și al obligațiilor impuse de marea performanță.

O a doua categorie de fotbaliști cuprinși în sfera acestor discuții au constituit-o cei cu **serioase lipsuri în educație și în pregătirea lor tehnico-sportivă**, care încearcă să suplinească aceste lipsuri prin practicarea unui joc periculos, cu intenția vădită de a-și intimida adversarul, lucruri ce trec de regulă neobservate și nesancționate, dar care impietează asupra calității spectacolului sportiv în sine.

În sfîrșit o a treia categorie de jucători a căror comportare a fost de asemenea încriminată au format-o acei fotbaliști care **se sustrag sistematic de la eforturile antrenamentului modern**, ceea ce se repercutează cu efecte negative asupra jocului realizat, în aceste condițiuni, mult sub nivelul pretențiilor fotbalului modern.

S-a apreciat în acea ședință a Biroului federal, că manifestarea unor astfel de fenomene este **efectul direct al insuficiențelor pe planul muncii de educație și instruire**, al tendinței conducătorilor de cluburi și antrenorilor de a cocoloși abaterile, de a tolera indisciplina, de a face concesii sub impulsul luptei pentru rezultate imediate și sub impulsul unui sentimentalism ieftin și nociv. Deși au fost suficiente elemente, după părerea noastră, pentru adoptarea unor hotărîri corespunzătoare, totuși Biroul federal, la sugestia unora dintre membrii săi, a considerat necesar să amîne aplicarea unor decizii, pînă la o nouă consultare cu factorii de răspundere ai echipelor divizionare A.

Această consultare s-a ținut vinerea trecută, dimineața, la sediul F.R.F., prilej cu care a avut loc un dialog deschis federație—cluburi. Înainte de toate trebuie menționat faptul că nu toate cluburile și asociațiile sportive au răspuns apelului forului de specialitate de a participa la întîlnirea respectivă. (Cazul echipelor clujene Universitatea și C.F.R.). De asemenea, subliniem faptul că nu toți reprezentanții echipelor divizionare A au înaintat propuneri prealabile, privind pe acei fotbaliști vizați a fi cuprinși într-una din cele trei categorii de abateri disciplinare menționate mai sus. Dar ceea ce a frapat cel mai mult a fost atitudinea unora dintre conducători care în cuvîntul lor s-au declarat, în principiu, de acord cu orice măsură luată pentru îmbunătățirea climatului moral al echipelor dar au cerut pe de altă parte, federației dreptul de a fi primii care să facă ordine la ei acasă. Ca și cînd pînă acum nu ar fi avut mijloacele educative la îndemînă pentru a acționa în sensul dorit ! Sau cineva le-ar fi contestat un asemenea atribut ! Pentru că, ne întrebăm noi, cine i-a oprit de pildă pe Steaua, Dinamo, F.C. Argeș, Rapid, Sport Club Bacău, Farul, Sportul studențesc, Universitatea Craiova sau Steagul roșu să ia măsuri împotriva unor jucători care au creat multe greutăți echipelor respective ?

Ne amintim că și cu alte prilejuri, la diverse consfătuiri organizate de F.R.F. antrenorii se văicăreau, încercînd a justifica unele neîmpliniri pe planul performanței, invocînd abaterile disciplinare ale unora dintre jucătorii lor — parte dintre aceștia chiar componenți ai loturilor reprezentative. Și atunci cine poartă vina permanentizării unei astfel de situații ? Este neîndoielnic că **lucrurile au ajuns într-un astfel de stadiu în care abaterile nu mai pot fi tolerate, iar măsurile nu mai pot fi aminate**. Chiar dacă unii dintre conducătorii prezenți la dialogul cu federația au cerut din nou clemență motivînd că n-au epuizat toate mijloacele educative de îndreptare a indisciplinaților. De aici rezultă, fără a încerca să absolvim de răspunderea cuvenită pe acei care se fac vinovați de încălcarea normelor etice sportive și a celor indiferenți față de obligațiile majore ale performanței — în speță jucătorii — că o mare vină de a se fi ajuns într-o asemenea situație o poartă **conducătorii și antrenorii echipelor divizionare**, adică tocmai acei care cer să se ia măsuri, **sînt de acord cu necesitatea lor, chiar cu exigența, dar în practică nu întreprind mai nimic pentru eradicarea elementelor** ce generează indisciplina, cu toate consecințele ei nefaste.

Nu trebuie trecut cu vederea nici faptul că și federația are partea ei de vină, în sensul că **nu a tras la răspundere și nu a sancționat** pe acei conducători și antrenori toleranți și concesivi. La rîndul său, însuși forul de specialitate nu a luat măsuri exemplare care să constituie un sever avertisment pentru toți cei dispuși să calce cu perseverență normele disciplinei sportive și să ignore cerințele procesului de instruire.

Am desprins însă din concluziile dialogului federație—cluburi că forul de specialitate este acum decis să nu mai tolereze, începînd cu acest an, indisciplina sub toate formele ei de manifestare și că este hotărît să treacă la măsuri, dînd și un exemplu de urmat cluburilor și asociațiilor sportive divizionare.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

● **ARBITRI ROMÂNI PESTE HOTARE.** Trio-ul **Nicolae Rainea — Petre Sotir — Nicolae Cursaru** a fost desemnat să arbitreze partida **Schalke 04 — Sparta Praga** (7 martie), din cadrul sferturilor de finală ale Cupei cupelor. Alți trei dintre cunoscuții noștri cavaleri ai fluierului vor conduce partide oficiale în luna aprilie : **Otto Anderco** (Turcia — U.R.S.S., meci de juniori din preliminariile turneului U.E.F.A., programat chiar în prima zi a lunii), **Gh. Limona** (Lokomotiv Sofia — Aris Salonic, în Cupa balcanică, 2 aprilie) și **Constantin Petrea** (Besiktaș Istanbul — Aris Salonic, tot în Cupa balcanică, 25 aprilie).

● **TURNEUL ECHIPEI S.C. KARL MARX STADT.** În aceste zile ne vizitează țara echipa **S.C. Karl Marx Stadt** din Republica Democrată Germană. Duminică, la Iași, oaspeții au cedat în fața **Politehnicii** cu scorul de 6—2. În continuarea turneului, ei vor juca astăzi în Capitală, în compania **Rapidului**, iar simbătă, la Bacău, vor susține ultimul meci al turneului, cu **Sport Club**.

● **OPTIMILE CUPEI ROMÂNIEI.** S-au tras la sorți optimile Cupei României. Iată „perechile" de echipe care își vor disputa șansele de calificare, pe terenuri neutre, în ziua de 16 mai :

F.C. Galați — F.C. Petrolul, Constructorul Galați — Dinamo București, Știința Petroșani — Steaua București, Chimia Rm. Vîlcea — C.F.R. Cluj, Metalul București — U.T.A., Farul Constanța — F.C. Argeș, Sportul studențesc — Universitatea Cluj și Sport Club Bacău — Rapid București.

● **RAPID, DE DOUĂ ORI VICTORIOASĂ LA ALGER.** Giuleștenii, care se pregătesc intens pentru partida cu **Leeds United** din cadrul Cupei cupelor, au cîștigat recent turneul Sonatrach din capitala Algeriei. În primul meci, feroviarii au învins cu 3—0 pe **Zenit Leningrad**, calificîndu-se pentru finala competiției pe care au susținut-o în compania Selecționatei armatei Algeriei (1—0).

● **CONSFĂTUIRE DE LUCRU.** Duminică 4 martie, va avea loc la București o consfătuire cu arbitrii din lotul divizionar A și președinții colegiilor județene. Două probleme figurează pe agenda dezbaterilor : **1. analiza activității cavalerilor fluierului în toamna lui 1972, 2. menținerea disciplinei pe teren și combaterea jocului dur, obiectiv principal al arbitrilor divizionari în apropiatul sezon competițional.**

CARNETUL SCRIITORULUI

EUGEN BARBU

CLUBURI

Citim în ziare că iau ființă noi cluburi. La Pleșești, probabil în curînd și în alte locuri, se vor crea organisme serioase, dedicate progresului fotbalului nostru. Nu vreau să spun că sub cuvîntul **Club** există și leacul tuturor carențelor acestui sport la noi, dar, oricum specializarea este un pas înainte.

Ce ar fi în ideea noastră generală un Club ?

Faimoasele asociații din alte locuri spun destule în privința aceasta. Am fost în Anglia și R. F. a Germaniei în Mexic și în alte țări și pot să am unele idei.

Un Club este înainte de toate o asociație pe bază de afinități elective. Un Club nu poate fi conceput fără suporteri fideli care, înainte de orice, sprijină material echipa simpatizată, o urmează pretutindeni, o apără de influențe nefaste.

Un Club are o bază materială serioasă, prin bază materială înțelegîndu-se mai multe terenuri de joc, baze pentru echipe de pitici, școlari, juniori, rezerve, echipe de tineret, cu un cuvînt o platformă în stare să pregătească, precum un laborator, viitoarele vedete. Această bază, se înțelege, cuprinde și o sală de gimnastică sau mai multe, o saună, un cabinet medical, anexele necesare, cum ar fi magazii de echipament, ba chiar și ateliere proprii pentru repararea echipamentului.

Un Club trebuie să dețină în același timp și un mic loc de campare, un mini-hotel pentru pregătirile în comun, lîngă bază sau undeva mai departe de orașele care au devenit și la noi insuportabile în privința zgomotului și aerului poluat.

Se înțelege că unui Club îi trebuie mai multe autobuze pentru transport, cum un bazin de înot ar fi absolut necesar. Nu mi se pare de disprețuit crearea unor săli de joc în locurile de cantonament pentru că se cunoaște cît sînt de plicticoase aceste mini-hoteluri, lipsite de putința de a te distra. La noi se crede că televizorul și radioul portativ pot rezolva importanta problemă a timpului liber.

Aș merge ceva mai departe. În drumul spre Mexic am văzut cum grupul suporterilor englezi era însoțit de un animator, un om foarte vesel care în tot timpul călătoriei a distrat cu glume sau chiar jocuri pe cei care îndurau lunga traversare a oceanului. În concepția mea, unui Club serios nu i-ar strica invitarea în preajma partidelor importante a unor actori la sediul său. Cum și o sală de cinema proprie mi se pare foarte indicată. De ce spun asta ? Pentru că frecventarea sălilor publice aduce în mijlocul curiozității generale pe jucători care devin cabotini fără să știe, creindu-li-se o stare de supraexcitare, de unde căderea ca victimă în fața propriilor admiratori, lucru nefast în toate sensurile.

Un Club trebuie să cultive între jucători o amiciție adevărată, nu una formală. Pentru asta e necesară prezența unui psiholog, cum mi se pare că marea calitate a unui antrenor nu poate fi decît o bună pedagogie aplicată pe caractere asupra jucătorilor.

Un Club trebuie să aibă neapărat un manager, adică un organizator capabil, care să meargă înaintea tuturor partidelor și să asigure o bună desfășurare a jocului și să știe în ce condiții se prezintă terenul. El s-ar ocupa și de alegerea optimă a locului de odihnă, înțelegînd prin aceasta o judicioasă alegere a unor hoteluri sau canipinguri nezgomotoase.

Un Club ar trebui după toate acestea spuse să aibă un administrator foarte capabil care să asigure finanțele necesare desfășurării, unui sezon, fără grija că într-o zi vor lipsi tricouri sau ghete, că masa jucătorilor nu va fi consistentă.

În sfîrșit, un Club serios ar poseda maseuri, profesori de gimnastică și atletism, ba chiar „chibiți" în sensul bun al cuvîntului, adică acei indivizi care cară geamandanele, știu să dispară la timp sau întrețin optimismul jucătorilor. Nu oameni care să te împingă în circiumi sau în locuri de plăcere, nu dădace vorbărețe, ci oameni de suflet, gata să facă totul pentru Clubul lor.

Dar posedarea tuturor acestor factori ține la noi încă de domeniul dezideratului, deși, drept să spun, sper că undeva acest Club ideal să existe cu toate acestea, dacă nu azi, mîine...